Ondanks ... en nogtans' 'n Geleentheidswoord

J.A. van Rooy
Departement Missiologie & Ekklesiologie
Potchefstroomse Universiteit vir CHO
POTCHEFSTROOM

By hierdie afskeidsfunksie wil ek, wat myself betref, die volgende stel: Ek is maar alte bewus van my sondes en gebreke. Dit is eerder *ondanks myself* dat die Here my *nogtans* in sy diens kon gebruik as *op grond van* iets wat ek sou wees. Dat Hy my nogtans kon gebruik, is vir my 'n gedurige bron van verwondering en dankbaarheid.

Een van my gebreke is dat ek nie die *charisma van wysheid* besit wat so belangrik is vir die welsyn van die kerk van die Here nie. Wanneer die Here my wel wysheid en insig gegee het, was dit uitsluitlik omdat ek elke keer en in elke situasie op grond van sy belofte in die eerste hoofstuk van die brief van Jakobus, dit van Hom gevra het. Ek is impulsief en heethoofdig van geaardheid. Ek reageer heftig wanneer ek dinge opmerk wat nie reg is nie – dinge soos byvoorbeeld

- die gesindheid teenoor en die behandeling van swart mense in Suid-Afrika in die verlede,
- die verbondsoutomatisme wat soveel kwaad in Gereformeerde Kerke aangerig het,
- wanneer mense ander dinge, soos ons volksidentiteit of ons wit vel vooropstel bo die belang van die koninkryk van God,
- wanneer onreg gepleeg word in die kerk, soos wanneer broeders ten onregte van dwaalleer beskuldig of aangekla word.

Dit is opvallend dat dit wat die meeste teen my gehou word, en wat veroorsaak het dat daar 'n wolk van agterdog oor my hang, juis nie die dinge is wat ek

1 Geredigeerde geleentheidswoord gelewer by 'n afskeidsfunksie op Potchefstroom, 16 Maart 1998.

verkeerd gedoen het nie, maar dit wat ek reg gedoen het en waarin ek my eer stel. Daardie standpunte handhaaf ek teen die einde van my loopbaan onverswak.

- Sedert my jong dae is ek as 'n "liberalis" beskou omdat ek toe al kerklike apartheid as 'n gruwel beveg het. Wat die gesag van die Bybel en die Gereformeerde belydenis betref, het ek nooit na links of regs afgewyk nie. Die leerstellings van die gesag van die Skrif, die soewereine genade van God, Jesus Christus as ons enigste Middelaar en Verlosser, het ek altyd van harte omhels en hoe langer hoe meer liefgekry.
- Ek glo nog steeds dat daar 'n groot behoefte aan *herlewing* in die kerk van die Here in ons land is. Daarmee bedoel ek dat, as die Heilige Gees nie oor ons land en kerke vaardig word en baie diep en breed werk in sy vernuwende krag nie, al ons pogings tot reformasie by voorbaat tot mislukking gedoem is, en ons ons nie sal bekeer van die oppervlakkigheid en halfhartigheid wat so verlamrend in ons kerklike lewe inwerk nie. Ek bid gedurig hiervoor.
- Ek glo nog steeds dat 'n kerk wat ongehoorsaam is aan sy roeping tot *evangelisering*, nie net met sy lewenswyse nie maar ook met sy woord-getuienis, die Heilige Gees uitblus en die oordeel van God oor hom bring.
- Ek glo nog steeds dat die kerk geroepe is om, soos ons bely in die Heidelbergse Kategismus, Sondag 31, die sleutelmag van die verkondiging van die Woord te hanteer deur oop te sluit en toe te sluit, en dit is vir my 'n bron van droefheid dat daar so weinig hiervan in ons prediking teregkom.

Hierdie is die standpunte wat dikwels teen my gehou is, en waarvoor ek 'n prys moes betaal. Het sy so. Daar is by my geen bitterheid nie. In my hart het ek vrede voor die Here dat ek nie anders kon nie, en dat Hy aan my reg sal laat geskied.

Ek moet wel my skuld bely wat betref die *wyse* waarop ek my standpunte verdedig het. Ek het nie altyd die nodige takt en liefde aan die dag gelê nie. Ek het onnodig op tone getrap en aanstoot gegee. As daar iemand is wat hier lees en teenoor wie ek my in hierdie opsig besondig het, vra ek vergifnis. My bedoeling was niks anders nie as dit waaraan Paulus uitdrukking gee in Filippense 3:10: "Al wat ek wens, is om Christus te ken, die krag van sy opstanding te ondervind en deel te hê aan sy lyding deur aan Hom gelyk te word in sy dood ..."

As daar broeders is wat hulle teenoor my besondig het, vergewe ek hulle van harte. Dit is bedek met die bloed van Christus.

Ek is die Here dankbaar vir my lewe en roeping. As dit aan my geskenk sou word om honderd keer te lewe, sou en nege-en-negentig keer 'n sendeling wou word, en een keer 'n predikant. As ek my lewe kon óórlewe, sou ek dit nie anders wou hê as wat aan my gegun was nie. Hopelik sou ek die wysheid gehad het om baie

sondes en foute te vermy, maar van die groot keuses in my lewe – my huwelik, my roeping en die plekke en gemeentes waarin ek dit beoefen het, sou ek seker weer dieselfde gekies het.

Geagte kollegas, wees verseker dat, soos in die verlede, ek ook in die toekoms julle gereeld by name aan God se genadetroon sal opdra.

- Mag hierdie Teologiese Skool getrou bly aan die Skrifgefundeerde teologie wat hier beoefen word;
- mag dit nooit 'n koue, kliniese teologie aanhang nie;
- mag hier nooit bedienaars van die Woord met groot koppe en koue harte gevorm word nie;
- mag u en u studente steeds meer bewoë wees oor die eer van God, die uitbreiding van sy koninkryk en die heiligheid van sy kerk.